

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף קב ע"א
סדר עבודת הכהן ביום הכפורים

בְּהַאי יוֹמָא מְתַעֲטַר כְּהֵנָּא בְּעֵטְרִין עֲלָאין, וְהוּא
קָאִים בֵּין עֲלָאֵי וְתַתָּאֵי, וּמְכַפֵּר עָלֵיהּ וְעַל
בֵּיתֵיהּ, וְעַל כְּהֵנִי, וְעַל מְקוֹדְשָׁא, וְעַל יִשְׂרָאֵל כְּלָהּוּ.

תְּאֵנָּא, בְּשַׁעֲתָא דְעָאֵל בְּדַמָּא דְפֶר, מְכוּוֹן
בְּרִישָׁא דְמַהִימְנוּתָא, וְאָדִי בְּאַצְבָּעֵיהּ,

כְּמָה דְכְּתִיב, וְהִזָּה אוֹתוֹ עַל הַכִּפֹּרֶת וּלְפָנֵי
הַכִּפֹּרֶת וְהִיךְ עֶבֶד. בְּסִים בְּקִפְטָא (ס"א)

בְּקִפְטָא) דְאַצְבָּעָא, וְאָדִי כְּמַצְלִיף, בְּטִיפִין דְאַצְבָּעָא,
לְסַטְרֵי קִפְתוֹרָא (ס"א קִטְפוֹרָא) (ס"א כְּפוֹרְתָא), אָדִי

וְאַתְכּוּוֹן, וְשָׂאֲרֵי לְמִמְנֵי אַחַת, אַחַת וְאַחַת. אַחַת
בְּלַחֲוֹדָהָא, אַחַת דְכָלִיל כְּלָא, אַחַת שְׂבַחָא

דְכָלָא, אַחַת דְכָלָא אֶהְדָּרֵן לְקַבְלָהּ, אַחַת רִישָׁא
דְכָלָא. לְבַתָּר אַחַת וְאַחַת, דְאַיְנוּן שְׂרִיין כְּחֵדָא,
בְּרַעוּתָא בְּאַחוּתָא, וְלֹא מִתְפָּרְשֵׁן לְעֵלְמִין.

בְּתַר דְמָטָא לְהַאי וְאַחַת, דְהִיא אִיפָּא דְכָלָא.
מְכָאן שְׂאֲרֵי לְמִמְנֵי בְּזוּוּגָא, וּמְנֵי וְאָמַר,

אַחַת וְשִׁתִּים. אַחַת וְשָׁלֹשׁ. אַחַת וְאַרְבַּע. אַחַת
וְחֲמִשׁ. אַחַת וְשִׁשׁ. אַחַת וְשִׁבְעַ. בְּגִין לְאַמְשָׁכָא

וְהוּא אִם הַכֹּל, מְכָאן מִתְחִיל לְמִנּוֹת בְּזוּוּג, וּמוֹנָה וְאוֹמֵר: אַחַת וְשִׁתִּים, אַחַת וְשָׁלֹשׁ, אַחַת
וְאַרְבַּע, אַחַת וְחֲמִשׁ, אַחַת וְשִׁשׁ, אַחַת וְשִׁבְעַ. כְּדִי לְמִשְׁךְ וּלְהַשְׁפִּיעַ לְאַחַת הַזֶּה, שֶׁהִיא הָאֵם

בְּיוֹם הַזֶּה מִתְעַטֵּר הַכֹּהֵן
בְּעֵטְרוֹת עֲלִיוֹנוֹת, וְהוּא
עוֹמֵד בֵּין עֲלִיוֹנִים וְתַתְּחוֹנִים,
וּמְכַפֵּר עָלָיו וְעַל בֵּיתוֹ, וְעַל
הַכְּהֵנִים, וְעַל הַמְּקוֹדֵשׁ, וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל.

לְמִדְנּוּ, בְּשַׁעֲהַ שְׁנַכְנַס עִם
דָּם הַפֶּר, מְכוּוֹן בְּרִישׁ
הָאֲמוּנָה, וּמִזָּה בְּאַצְבָּעוֹ,
כְּפָתוּב וְהִזָּה אוֹתוֹ עַל הַכִּפֹּרֶת
וּלְפָנֵי הַכִּפֹּרֶת. וְאִיךְ עוֹשָׂה?

טוֹבֵל בְּרִישֵׁי (בְּדַבּוּק)
הָאֲצְבָּעוֹת, וּמִזָּה כְּמַצְלִיף
בְּטַפּוֹת הָאֲצְבָּע לְצִדֵי הַטְּבוּר
(הַשְּׁפוּעַ) (הַכִּפֹּרֶת), מִזָּה וּמִתְכּוּוֹן,
וּמִתְחִיל לְמִנּוֹת: אַחַת, אַחַת
וְאַחַת. אַחַת לְבִדָּה, וְאַחַת
שְׂפוּלָלַת הַכֹּל. אַחַת הַשְּׂבַח
שֶׁל הַכֹּל, הָאֲחַת שֶׁהַכֹּל
חוֹזְרִים כְּנִגְדָּה, אַחַת הָרִאשׁ
שֶׁל הַכֹּל. אַחַר כֵּן אַחַת
וְאַחַת, שֶׁהֵם שׁוֹרִים כְּאַחַד,
בְּרִצּוֹן וּבְאַחוּהָ, וְלֹא נִפְרָדִים
לְעוֹלָמִים.

אַחַר שְׂמַגִּיעַ לְוַאחַת הַזֶּה,

וּלְנִגְדָא לְהַאי אַחַת, דְּהוּא אִימָא (ימא) עֲלָאָה, בְּדַרְגוֹת
 בְּדַרְגִּין יְדִיעֹן, לְכַתְרָא (ס"א לְנִהְרָא לְאִימָא) דְּאִימָא
 תַּתָּאָה. וְלֹאֲמִשְׁכָּא נְהָרִין עֲמִיקוֹן מֵאַתְרֵיהּוּ
 לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל. וְעַל דָּא, יוֹמָא דָּא תְרִין נְהוּרִין
 נְהָרִין בְּחָדָא, אִימָא עֲלָאָה נְהָרָא לְאִימָא תַּתָּאָה.
 וְעַל דָּא כְּתִיב יוֹם הַכַּפּוּרִים, כְּמָה דְאַתְמַר.

(הי"ם) הַעֲלִינָהּ, בְּדַרְגוֹת
 יְדוּעוֹת, לְכַתְרָא (לְנִהְרָא לְאִמָּא) שֶׁל
 אִמָּא הַתַּחְתּוֹנָה, וְלְהַמְשִׁיךְ
 נְהָרוֹת עֲמֻקִּים מִמְּקוֹמָם
 לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל. וְעַל כֵּן בַּיּוֹם
 הַשְּׁנַי שְׁנֵי אוֹרוֹת מְאִירִים
 כְּאַחַד, הָאֵם הַעֲלִינָהּ מְאִירָה
 לְאֵם הַתַּחְתּוֹנָה, וְעַל כֵּן כְּתוּב
 יוֹם הַכַּפּוּרִים, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר.

ספר אור הזהר (עמוד 404)

ב) אין שעור לשכר של אלו הלומדים סודות התורה, אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא
 קמא. לית אנרא בהווא עלמא, כאינונדמשתדלין בחכמתא, לאסתכלא ביקרא דמאריהון, ולית
 שיעורא לאנרא, דאינון דידעי חכמתא, לאסתכלא ביקרא דמאריהון. זכאה חולקיהון בעלמא דין,
 ובעלמא דאתי, דכתיב, (משלי ג) אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה.
 [תרגום ללשון הקדש]: אין שכר בעולם ההוא כאלו העוסקים בחכמה (כדי) להסתכל בכבוד אדונם,
 ואין שעור לשכר של אלו היודעים חכמה (כדי) להסתכל בכבוד אדונם, אשרי חלקם בעולם הזה
 ובעולם הבא. (כמו) שכתוב "אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה".

(היכלות בזהר הקדוש פרשת פקודי דף רמז:)

ג) אוי לבני אדם, שאינם לומדים סודות התורה, רק פשט שהוא לבוש התורה
 קמב. פתח רבי שמעון ואמר וי לבני עלמא דאנון אטימין לבא וסתימין עיניו. דהאכמה רזין סתימין
 אית באורייתא ולא משגיחין בהון. דלא בעאן אלא למיכל תבן דאורייתא דאיהו פשט לבושא
 דאורייתא, ולא טעמין מומחא מלגא.
 [תרגום ללשון הקדש]: פתח רבי שמעון ואמר: אוי לבני העולם שהם אטומי הלב וסתומי עינים,
 שהרי כמה סודות סתומים יש בתורה, ואינם מסתכלים בהם, שאינם רוצים לאכל אלא תבן של
 התורה שהוא פשט (שהוא) לבוש התורה, ואינם טועמים מן המוח שבפנים. (תקונים מזהר קדש דף קיח:)
 קמג. ווי לאינונדאכלין תבן תבל דאורייתא, ולאידע בסתרי דאורייתא, אלא קליוןחמורין דאורייתא.
 [תרגום ללשון הקדש]: אוי לאותם האוכלים תבן (עם) שבילים שבתורה, ואינם יודעים בסתרי תורה,
 אלא בקלים וחמורים שבתורה. (רעיא מהימנא תחלת פרשת פי תצא דף ערה:)

ד) כל אלו העוסקים רק בתורת הנגלה ולא בתורת הנסתר, הם גורמים שמשיח ילך מן העולם
 ולא ישוב, וכן הם גורמים עניות וחרב ובהו והרג ואכזר בעולם
 קמד. אפלו כלאינון דמשתדלין באורייתא כל חסד דעבדין לגרמיהו עבדין, בההואזמנא (תהילים
 עח טל) ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב, לעלמא, ודאאיהו רוחא דמשיח.
 [תרגום ללשון הקדש]: אפלו כל אלו העוסקים בתורה כל חסד שעושים לעצמם (הם) עושים. באותו
 זמן (כתוב) "ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב", (רוצה לומר שלא ישוב לעולם, וזהו רוח של
 משיח).

וי לון מאודגרמיודיויל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא
 בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהו ' מינה, ואשתארת ב'
 יבישה.